Kemal Varol

Temmuzun On Sekizi

ŞİİR

§

EVEREST

2056

KEMAL VAROL

1977 yılında doğdu. Edebiyata şiirle başladı. *Yas Yüzükleri* (2001), *Kin Divanı* (2005), *Temmuzun On Sekizi* (2007) adlı şiir kitaplarından sonra düzyazıya yöneldi. *Jar* (2011), *Haw* (2014), *Ucunda Ölüm Var* (2016) *Âşıklar Bayramı* (2019) ve *Kara Sis* (2021) romanlarıyla *Sahiden Hikâye* (2017) adlı bir hikâye kitabı yayımlandı. ABD ve Fransa'da da yayımlanan *Haw*'la Cevdet Kudret Roman Ödülü'ne, *Sahiden Hikâye*'yle Sait Faik Hikâye Armağanı'na, *Âşıklar Bayramı*'yla Dünya Kitap 2019 Yılın Kitabı ve 2020 Attilâ İlhan Roman Ödülü'ne değer görüldü.

KEMAL VAROL

TEMMUZUN ON SEKİZİ

§

Yayın No **2056**
Türkçe Edebiyat **861**

Temmuzun On Sekizi
Kemal Varol

Editör: Murat Çelik
Kapak Tasarımı: Adnan Elmasoğlu
Sayfa Tasarımı: Muzaffer Aysu

© 2007, Kemal Varol
© 2021, bu kitabın tüm yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.

1. Basım: Aralık 2007
2. Basım: Temmuz 2021

ISBN 978-605-185-630-8
Sertifika No: 43949

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 45099
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI
Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

TEMMUZUN ON SEKİZİ

"Huzursuz bir an, kadın erkeğin
yakınlaşmasını sağlamak için başını önüne
eğmişti. Ama erkek yapamadı. Çaresizlikten...
Kadın döndü ve uzaklaştı."

Wong Kar Wai
in the mood for love

AYRILIK PROVALARI

I.

olmadım!
dağların sabrına sığındığımdan beri
olduğum yok artık benim.
bulamadım, taş neden yüzünü döndü bana
ne söyleyecekti eğilip baktığım su
rüzgâra kapılmış sağrısı o atın
bana ne dileyecekti?

ah ki durmadım dünyada soluklanmak için.

koyun koyuna uyuduğumuz
tepedeki çimenlikten beri
çok vaadiyle dünyanın
çok gözler gelip geçti canımdan
ama
olmadım!

hepsi birdi sevgilim
nasılsa sonunda hepsi birdi.

II.

filizkıran fırtınasıydı hayatım!
iyi hatırla
kimin yüzüyle gelmiştin bana
bir begonvil, bir serçe, bir sabah ıslığı
kimin yüzüyle hayatım?

ayrıldığımızda kimdik
şimdi hangi gövdenin içindeyiz
küçük bir çıngırak çalarken sabahları.

bağışla!
bazı zamanlar unutuyorum
yola uzun bakmayı.
bazı şarkılardan geçmeyi örneğin:
famous blue raincoat, zu were, in your room
ya da o kemanlar
bir filmden artakalan o yara.

nerede battı kadırgam
ben bile hatırlamıyorum,
hayatım
bağışla!

III.

kaplanın kini
kuğunun son şarkısıyla
bir yerlerde yas tutan
bir pelikan sevdim zamanında,
dilimde kavrulan o son mührü ayrılığın.

dik durması istendikçe ağlayan
o çocuk kızın fotoğrafı
her uyandığımda
dönüp bakmakta bana hâlâ.

kalbim üç yıldır ıssız bir beddua bana.

IV.

git ölüm gör
hayat ne ki!
bıçak bile paslanırken öğreniyor
içinden geçenleri
bak benden tütüyor eski kışların bacası.

o zamandan beri
üç fırtına geçti buzlu camlardan
ne ki hiçbir yana gidemedi bu dağ keçisi.

dünya dedim bazı akşamlar
bir kum tanesine dokunup
dünya:
belki bu son göreceğim.

git ölüm gör
dağ yolları, patikalar, ırmaklar gör
şehre karış, camlar yürü
bir bıçaktan dökülen zerreymiş aşk
ben bilmedim
sen git!

dünya benden çok sevsin seni.

V.

elin alnında
otların hışırtısına kulak verdiğimiz
o geceyi unutma.

içinde çok dönmüş
paslı bir anahtarla gelirdi ölüm sana
gözlerin o zamanlar bir dua sessizliğiydi
unutma.

halkalanan bir deftere yazdık o geceyi
harfler belki susar sandık
bütün kelimeler bizi de an der gibi bakıyordu bize
unutma.

kimselere demeden çözdük düğümlerimizi
unutuş dedik sabaha karşı
dünya uzun bir unutuş
bir meleğin kanatlarını elledik o gece
unutma.

sabahına ela bir ayrılıkla veda ettik.

konuştuklarımız değil
sustuklarımız doğruymuş o gece
unutma.

VI.

gittin!

ki,

senden razıydım
senden razıydım.

VII.

bazen bir musluk sesine bile uyandı gözlerim, bazen hiçbir şeye uyanmadı. senden önce bin cümleye açılan ağzım, senden sonra bir harfe bile uzanmadı. benden sana ne kaldı, bilmedim. bulutun geçti, rüzgârın geçti, yağmurun geçti. bütün gün elimde bir dal parçası; ikiye bölüp durdum toprağı. bir eve döndüm bazen. her gece açık tutulan bir radyo: pink floyd: *hey you! bu taşı kaldırmama yardım edecek misin?* bazen, oyuklu bir kayaydım. bir sığırcık sürüsü geçmeyegörsün, bakır çalığı bir dağdım bazen. her yangına ateş taşıdım da seni uğurlarken yoluna su döktüm. üç defa öptüm alnından. üç defa geçtim aşk kelimesinden de artık geçmem harfinden dedim. bazen gökyüzüne baktım, bazen toprağa. her taşın gediğinde bilmediğim bir şey aradım. hayattı, çekiyordu, içine istiyordu bazen. *gitmedüm*. bir eve döndüm bazen. boşluğuna akşamlar silkelenen bir eve. merdiven sayısı değişmeyen bir eve. bütün duvarlarında su sesi işitilen bir eve. topuk sesleriyle konuşan bir eve. açılıp kapanan kapılarıyla bir eve döndüm bazen.

dünyaya sığdım da bir yatağa sığmadım bazen.

VIII.

bir şaman ile bir evdalın rüyasından ne olur? kapkara bir rüzgâra savrulmuş ıssız bir çöl gecesi ancak. köpekler ve kandiller. ölüm çalan bir santur. başımı eğip girdiğim bir rüya. selam aldığım, selam verdiğim, bir köşeye kıvrılıp uyuduğum günler ve gecelerden sonra ne olur? kursağımdaki son sözü dökmemi bekleyen yüzler gelip geçti önümden. hepsi birdi, hepsi bir... döne döne beklediğim çiçek, çatlamış kokusundan vermedi bana. bir şey söylemek için büyüttüm karnımdaki taşı, ama ne, bilmedim. su nasıl akar, nasıl donar kendi içinde; her rüyayı gördüm ama bunu görmedim. perdeler açık, yüzler kapalı. şaman gitti dedim her çadırda; evdal kapınıza düştü. giydim yas gömleğimi. elimde asam. yaprak verdi de çiçek vermedi hatıran. bir kaya dibi bulsam da artık sussam.

IX.

dağından ayru düşmüş bir kurt uluyor.
bir yel esiyor alnımda
saçlarımı karıştıran bir el.

göğsünü karla ovduğum bir kış bitiyor.

görüyor musun:
yıllar önce attığım ok
şimdi düşüyor.

aşk sende
heves bende kaldı.

çok seneler geçti
çok seneler geçti
çok seneler geçti

adın hâlâ
bir alaçiçek gibi duruyor,
büyüyor şuramda.

X.

köpekler yalaya yalaya
iyi edebiliyordu yarasını.
kurudu dilim
ben edemedim.

tarafe'nin avlusunda
bütün ayrılık sözleri gibi
fazladan bir ses etmeden,
oturdum ağladım
oturdum ağladım.

XI.

içimden çok geçirip adını anmadan
içimden çok geçirip adını anmadan
içimden çok geçirip adını anmadan:

sargılı kanatlarım duvarlara çarpa çarpa...

XII.

adın geçtiğinde susmasını öğrenecektim güya
her cama kan üfleyip
ortancaların sabrıyla bakacaktım dünyaya.
sesimi kimin kalbinde düşürdüğümü unutacak
uğrun uğrun giden rüzgâra katılacaktım.

sürdükçe zaman
yemin düşürdüğüm kelimeler de
döndü sırtını bana.

sesimde gam evleri
dudaklarımda kuyu:
bir kayaya yaslanıp
bozbulanık sudan içtim:

ölüm içtim
ölüm içtim
ölüm içtim

yarıldı dünya

duymadın mı sevgilim?

XIII.

sabahın esintisiyle söz ediyor musun benden?
kışlar gelip geçerken canından
bir kar kuşuna bakıp
dizlerin karnında
ağlıyor musun hâlâ?

birbirinin çocukluklarına yutkunan
iki çocuktuk zamanında
hep sol gözleriyle ağlayan masumlara...

kim geldi geçti canımızdan
yolları önce kim sustu
hangimizindi bu çocukluk
bulabildin mi orada?

bak hâlâ:
burada nasibi yokmuş
diyorlar sana.

XIV.

tutunduğum zifir sonuna kadar yandı gittiğin gece
yedi tas su içtim bir divandan
kefenlenen sözler çıkardım başkasının risalesinden
yılan çeşmesinde yıkadım yüzümü.

sen başkasının ateşine gittiğin günden beri
bağdatlı ruhi gibi bağırdım her gece:

künc-i mihnetde rakîbâ beni tenhâ sanma
yâr ger sende yatursa elemi bende yatur

duydun mu,
bazı gazellerin kahrıyla büyüdü
içimdeki çukur.

XV.

benim ördüğüm saçı başkası çözdü dedim. alaca akşamda hevesim vardı, yolumda bir kaya duruyor dedim. artık götür bu şakayık selini. bir kürt baladına kar yağıyor her gece: *evdal,* dedim: *evdal*, daha *incit kendini*, daha incit dedim. yıldırım düşür her gecene. ki, *kalbini bir gülle değişmeye* alıştın sen dedim. bir yüzüm yaz, bir yüzüm ayaz, olmamıştı meyvem, ham kopardın dedim. sende dolaşan çöl beni de aldı içine, talibin unutma dedim. rüzgârın getirdiğini rüzgâr götürüyor, on yıl önce *tanrım öldür* dedim. neden hâlâ bir inip bir çıkıyor göğsüm, kaldıysa akıt zehrini dedim. biliyordun: düşecektim. biliyordun: olmayacaktım. biliyordun: da neden vurdun *nefesin nefesime* dedim. *bağışla* dedin. parmağını şeyh gâlip'in bir gazeline koyup *bittü* dedin.

XVI.

-- değilim ben.
-- değilim ben.
değilim dedim.

XVII.

bitti derken, dindi derken, kurudu derken
her gece yeniden avaz avaz çıktı sesim:
sen varacağına vardın da,
ben neden hâlâ yoldayım dedim.

XVIII.

yedi kat göğün yetimiydin göğsümde,
yol kokusu başın
şimdi kimin sesinde uyuyor?
kimin ırmağındasın şimdi
o dağdan bu ovaya sürdüğün at
şimdi kimin ağacına bağlı?
yeşerdi mi tarlan
acı kök tadın aldın mı dünyadan?
bir avlunun karanlığından bakıp
her aşk kusur soyundandır
dedin mi her kapıda?
yarık içinde tırmandığın dut dalı
sana da verdi mi yemişin?
herkesten bir taş eksiltirken
ördün mü duvarın?
onca aşk geçtin,
hani ne var heybende?
her seferinde başka bir kapıdan
topuklarken ayrılığın atını
dinmek bildi mi içindeki sahra sesi?

onca yıl
veda ovasını gezip durdun da
gördün mü merhamet tepesini?

XIX.

çölde bâki'nin bir gazeline asılı kalmış gibi:
yarın dedin, bir gün dedin, ferdâlara saldın beni

XX

de bèje: kırık bacaklı bir attan inip bir ocak başına çök. hep uzaktan bakayım sana. sönmüş bir dağın kokusunu içime alıp susayım seni. akıt kalbimi: qasimo de, têli de, zinê de. sabaha kadar yerime sen söyle: "kimse duymaz seni, taşlar duyar" de. de bèje: dön dolaş kürtlerin serin gecesini. baharı çabuk gelen illerden söz et. hepsi bir kasidede saklı aşkları anlat. dudağın ıslatıp bir rüyada gezdir beni. de bèje: su bile son damlasını akmadan kurumaz, yoksullukla ayrılığın kokusu kırk yıl geçmez de. de bèjê: üç bahardan beri dilsizim biraz, yerime sen söyle. yoluna düştüm: bir aşktan başka bir aşka nasıl geçilir de. de bèje: her ayrılığın kar yağışından söz et. her lafı bana getir. eski aşkların töresini anlat: mem û zin ve siyabend û xecê gibi, gömleğini hüzünler evine as, yine terk et! iki avucuna alıp serinlet alnımı. tel tel ayır uykumu. de bèje: bana nasihat et: "bu zaman, o zaman değil!" de bana, ya da böyle bir şey söyleyip yine kahret!

XXI.

senden kopan taş kapattı kuyumu
o harlı bahçede
ne yandım, ne söndüm.

sınırım oldun
sırrım oldun
gelip bana kurdu çadırını iki dağ:
sen ilmek ilmek eksilirken
ben yunus oldum.

kırıldı tenimdeki testi
damlada umman arayan hafız oldum.

XXII.

ezan sesleriyle uyandım sabahları
sırtımda senden yadigâr bir hırkayla
içimde kara bir orman...

sabahları kurutma sesleri
ve tüller,
elimde eski bir firketeyle
uyudum uyandım yıllarca.

sökemedim çadırımı
burada kaldım.

yalnızım!

suların bir şey öğrettiği yok bana.

XXIII.

ne gerek vardı yıllarla tartmaya
yüzüme ışık tutmaya bir vadide
o boşluk kokan aynalarda
hesap susmaya
ne gerek vardı?

aramızda akıp giden
ipince bir aşk
bizi yetiştiremedi bir cisme.
sonu gelmeyen bir avda
kaybolduk sonunda.

sen kimin kayığıyla vardın karşıya
ben kime kaldım,
bilmedik.

yaş aldık
ömür geçtik
kaç kasırga gelip geçti aramızdan,

ödeşmedik mi hâlâ?

XXIV.

zamanla sanırım,
zamanla,
iki şey kalacak sana bana:
nasıl başladı bu yara
ve nasıl bitti
zamanla.

XXV.

kaç deniz ederdi kurban verdiğim ayrılık
sen ateşe tutulduğunda uçurumlar baktığım
sebepsiz susarken gitmek dilediğim aşk
kaç ömür ederdi başkasında,
sormadım.

titreyiş... hep titreyiş!

son yağmurlar da geçti.

bu yara sendendi
bu yara sendendi.

XXVI.

kırk yedi akşam boyu
konuğumdu melekülmevt.

şimdi hangi dağ bana
hangi taş...

XXVII.

adını bilmediğim bir kuşun suya batıp çıkan gagası. akasya ağacının altında uyuklayan bir adam. ellerini rüzgâra uçak yapan bir çocuk. gün akşam olunca etekliğini taşlara yayıp oturan bir kadın. yamaçtan aşağı yuvarlanan bir çakıl taşı mesela: yamaçtan aşağı kayan çocuklar... yok yere saklanmış bir fıkra diyelim ya da. leyleklerin sadakati üzerine gazeteden koparıp saklanmış bir haber. döne dolaşa dinlenmiş, beraber söylenmeyi beklenmiş bir şarkı: *du/ du hast/ du hast mich.* büyüsü bozulmasın diye adını yazmadığım çok ağlanmış bir film ya da... sırt ağrılarını dindiren bir ilaç. bazı atların neden ağladığına dair önemli bir bilgi. gelip bende duran bazı kelimeler mesela: *du/ du hast/ du hast mich...* karşıdaki balkonda her gece gizli gizli sigara içen bir kız. üst katta çaylarını yudumlayan bir anne ile baba. bir elimde kahve fincanı. kırık kolumun sargılarında senden bir işaret ya da... kiraz küpeli fotoğrafın duvarda duruyor: banabakmakta banabakmakta banabakmaktahâlâ: *du hast mich*. sokaktan geçen köpekler, sokaktan geçen yağmurlar, sokaktan geçen sirenler arasında, hiç geçmeyecek sanılan geceler mesela. senin adınla çağrılmış, senin yâdınla susulmuş aşklar ya da... biriktirdim hepsini. kar topladım. çığım bu yüzden kopuyor. çığlığım bu yüzden kapkara.

zaman olur
başka şeyler de anlatırım sana.
ama şimdilik:
can ile ten
cam ile taş
gibi kelimeler dönüyor ağzımda.

XXVIII.

yazlar gelip geçti
sebepsiz bir taka dolandı denizimde
yağmurlar, o en uzun yağmurlar
sırrımı bir ağaca fısıldadığım da oldu
bazı sabahlar, hayat deyip sustuğum da.

sabah akşam uğuldayan kara bir taş
alnı akıtmalı sonsuz geceler
gülü tuza çeviren bir bakış
bütün yolları susan
kapkara bir atlas edindim elinden.

saf acı
saf sabır
saf söz.

bu aşk
bunca yoldan sonra
yoruldum dünya ilinden.

XXIX.

bir gün dön,
gel al emanetini.

bir çakıl taşıyım ben hâlâ

nehir boylarında
nehir boylarında.

XXX.

bir gün dönünce buraya
-bana ya da bir başkasına-
bir ağaca, bir yaprağa, bir sırra kan:
ağaç yaprak verir, sır vermez rüzgâra.
haziran akşamlarını söyleyen
ayakların seni eve geç
seni eve karanlık
seni eve bir ıslıkla götürmeden daha
rüzgâra tutulan ıslak çarşaflara dokunarak
gelip bir gülün dibinde dur.
çaredir öğren
nasibindir kavrul
rüzgârdır avun
de ki: bir nefestir kalbimiz
o boşluğa kahır istedik.

bir gün dönünce buraya
-bana ya da bir başkasına-
muska edilen bir şey söyle rüzgâra.

XXXI.

"hiç" diye hışırdıyor bir yaprak
"gelmeyecek" diyor, yollar ırak
hara salındı artık durmaz o kısrak
aşk kelimen taştan taşa ur diyor.

yüz bin dert çekmişim bin dahi gerek
bin hayalin var amma bana dahilin gerek
turabın bile susuyor, artık anla gerek
aşk kelimen taştan taşa ur diyor.

söndü derken tutuşan bu ateş ne güzel
açıp kapatmadığın bu çukur ne güzel
kemâle erdirme beni, bu yük ne güzel
aşk kelimen taştan taşa ur diyor.

XXXII.

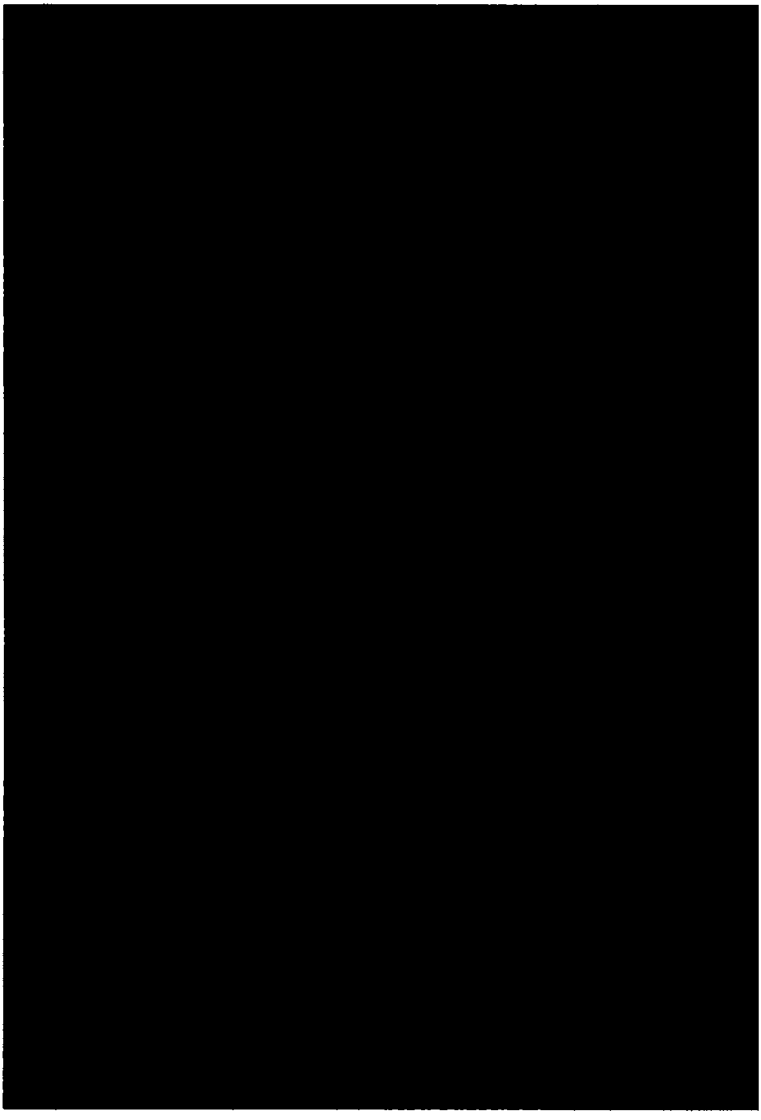
herkesin yüzü nasıl da sabır
nasıl da solgun bir bakış herkes.
hangi kuyu benden dışarı
ben şimdi kime...

yaktı seni aşk oduna o yanmaz
dedi elini el eden biri.

umman nedir
ben sende bilmiştim
artık bilmem şimdiden geri.

ölüptur!
dönse de bilmez bu *yankını*
dedi gevheri.

XXXIII.

XXXIV.

XXXV.

...larla doluyum
...larla doluyum.

XXXVI.

rüyadaki rüyayız biz, yâr geldi, görmedin mi dediler. uzak yolların yorgunuydu, bir kapı ağzına uzanıp adın çağırdı, duymadın mı dediler. bir şaman gibi eğnini yüzüne örttü. tütsüler yakıp döndü etrafında: şems neden gitti, cem neden, evdal kimin kalbinde diye diye sayıkladı sen uyurken, uyanmadın mı dediler. "en güzel hikâyendi" senin, anlatılırken anlamadın mı dediler. kapkara bir ben taşıyordu göbeğinde. avucunda küçük bir leke. gözlerinde bin bir gece. otuz dokuz gece bekledi seni, kırkında gitti, hatırlamadın mı dediler. neşeeeeet dinleyip sustunuz, kor avuçlayıp yandınız; yâr gelip geçti, uyanmadın mı? "körümüş gözlerin, boşa mecnun eyledin sen seni" dediler. kovanı taşıran damlaydı hani, taşını çatlatan, tespihini koparandı; onca söylendin her kapıda, yâr gelip geçti, görmedin mi dediler.

XXXVII.

bir rüyadan aldığım haber gözlerimde duruyor
bana dökülüyor servilerin uğultusu
onca yıl izini sürdüğüm gazel
aynı harften incinen iki çocuk gibi
bu gece yan yana uyuyor.

bu gece çünkü ay bedir
lekeli ağzım beni tuza vardırmıyor
bu odun benüm
bu duman benden
bu gece çünkü susuyor o eski nal sesi.

kız çocuğu!

açmadan, akmadan, erümeden,
bir ah içinde söylenmeden bütün kelimeler
yıllar önce durup sustuğum
yıllar önce sıvadığım duvar
şimdi neden kanıyor?

XXXVIII.

bir buz parçası gecem gündüzüm
dolanı dolanı bir noktayım artık
taş bile taşa tozunu verirken
senden bir haber gelmiyor.

ellerim,
o eski bozkır söylencesi:
bir sırdı; çaldı kapıyı gitti diyor.

ayağ göçürdün
toprak kattın
taş bağladın
kanatlarım o yüzden uçamıyor.

bin rüyayı bir tek rüyada gördüm

yedi sabah içre dönsem de
acı geçiyor
acı geçiyor
acı elbette geçiyor

acı çekmiş olmak geçmiyor.

XXXIX.

silinen taşlar gibi akıp gidiyor şimdi zaman
toprağına sığmıyor yaban otlar
gün günden çoğalıp artıyor.
her akşam suyundan içtiğim
yılanlı çeşme hâlâ seni akıyor.
hâlâ seni söylüyor taşıdığım kör ayna

dağılmışsa bahçem
erimişse buzulum
ateştense denizim, ne çıkar
bana ettiklerin yanında *kıyamet ne ki*.
sıradağlar büyüdü içimde:
gelmiş bahar, geçmiş yazlar
artık fark etmiyor.

büyüttüğün nar
avuttuğun bıçak bende duruyor:

bin kuytuya dağılsa da
bir'e tamamlanmıyor.

XL.

bir ayrılık divanı boyunca
dövüp durduğum bu demir,
dilimdeki bu çatal:
-hem *benüm* diyen
hem *du* diye seslenen-
bu hafız ile yıldız,
daha en başından biliyordu:
karac'oğlan gibi
bütün kelimelerle tüterken ardından
söylenip duracaktım bu ovada:

göğsün cennet, koynun uçmağ dediler

ah ki
doymadan kalktım sofrandan!

XLI.

unutma bahçesi, bir kış gecesi eğer bir yolcu, har; mor gabriel, büyükada, kasrık boğazı; çam kozalağı, rezene, hüsn-ü yusuf; boş ev, cinema paradiso, benim adım sam; fırında makarna, sabah çayı, akşam rakısı; sevişirken kulağına fısıldadığım kürtçe, ağladığımız o süryani rüyası, harflerine düştüğümüz türkçe; serayê, beni kör kuyularda merdivensiz bıraktın, ander sevdaluk; panik atak, migren, böbrek taşı; pir sultan, ahmedê xanî, hafız; cam kenarı, güverte, tepedeki çimenlik; şeytan arabası, doru atlar, köy dolmuşları; serçeparmağın, sırtının en dibindeki tüy, uzakdoğu gözlerin; björk, cohen, kamkaran; annemden kalma bir tespih, eksik kardeşler, babandan yana eski bir yara; xanax, passiflora, buscopan; yastığa düşmüş kanat parçaların, oraya buraya saçılmış şiirler, yarım kalmış kitaplar; kapı sesi, çalmayan telefon, sokakta çocuk sesi; doğum günleri, ayrılık ve ölüm günleri; söylerken ağladığımız o son tango: sevgilim, *temmuzun on sekizi ağlatsın ikimizi. temmuzun on sekizi ağlatsın ikimizi.*

XLII.

hakkın var:
gece geceyle bağışlanmaz.
tutunduğumuz kapılar sade ayrılık için.
yine kemanlar çağırsa bizi
yine merdivenler
hiçbir yağmur bağışlamaz artık bizi
hakkın var.

hatırla:
belki baban
belki bilmeden çocuğundum senin.
ama bu yağmurdan önce
her daim sevgilindim,
hatırla.

bende hakkın var

ölümden önce:

bir gün gel al benden
bir gün gel al benden.

XLIII.

onca yıl bir alınlık gibi taşıdığım
denizimi kurutan çölün sahibi
çift oluklu hançerim
dilimdeki çatalın sahibi.

hem *yas*
hem *kin* sebebim

üç yıldır
ot bile bitmedi
bitmiyor gittiğin yolda.

XLIV.

yüreğime çattığın aşkın otağında oturup
elinde sustuğum fuzuli gibi
dönüp durdu içimdeki değirmen taşı.

geçer sandım geçmedi bu gam yükü.
beni yoğ'a vardırdın
beni kusura çıkardın.

her gün başka bir hayat gidip
beni unuttuğun yola da vardım.
n'olurdu bir daha
akşama varmadan vurmayaydın beni.

her kalbe eski bir külle oturdum

ben ölümün sözün de gördüm
ben ölümün sözün de gördüm.

XLV.

kapkara bir nehir oldum yollarında.
sonunda gidip
bir çöle döküldüm.

söndü yıldızım senden sonra.
odalardan odalara geçtim geceleri
yataklardan yataklara.
senin nefesinle üfledim
canımdaki sûr'a.

kıyamet
kıyamet
kıyamete kadar

kimseye çözmedim

çözmem artık gömleğim!

XLVI.

götürdün tozlarımı
götürdün tozlarımı
götürdün...

esrâr dede gibi inanmıştım sana.

XLVII.

vakti vardırmak sıram geldikçe
hep zifir bildim bahçemi.
herkes bir defa yanar ateşi avuçlarken
artık istesem de dönemem
o serin geceyi.

o büyülü aynada herkes kendisiyle sınanır
yıllar bir harfle gurbet düşürdü beni
şimdi ellerimde mor kelebek ölüleri.

tütmeyen ocak
boşalan kandil
yani kubbelerde bir sala sesi:

denize dokunsam dönemem suyu geri.
yıllar... sade yıllar...

bu yaşımda da gel gör beni.

gel sen kapa gözlerimi!

"O, kaybolan yılları hatırladı. Sanki tozlu bir pencereden bakar gibi. Geçmiş görebildiği ama dokunamadığı bir şeydi ve gördüğü her şey bulanık ve belirsizdi.

Wong Kar Wai
in the mood for love

Temmuz 2006–Mayıs 2007

bir buz parçası gecem gündüzüm
dolanı dolanı bir noktayım artık
taş bile taşa tozunu verirken
senden bir haber gelmiyor.

ellerim,
o eski bozkır söylencesi:
bir sırdı; çaldı kapıyı gitti diyor.

ayağ göçürdün
toprak kattın
taş bağladın
kanatlarım o yüzden uçamıyor.

bin rüyayı bir tek rüyada gördüm

yedi sabah içre dönsem de
acı geçiyor
acı geçiyor
acı elbette geçiyor

acı çekmiş olmak geçmiyor

EVEREST
www.everestyayinlari.com
f/everestyayinlari
/everestkitap
/everestyayinlari

9 786051 856308